

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Εισαγωγή

1. Τίποτα έξω από σένα δεν μπορεί να σου προκαλέσει φόβο ή αγάπη, διότι τίποτα δεν είναι έξω από σένα. Ο χρόνος και η αιωνιότητα βρίσκονται και τα δύο μέσα στο νου σου, και θα συγκρούονται μέχρι να αντιληφθείς τον χρόνο αποκλειστικά σαν το μέσο να ξανακερδίσεις την αιωνιότητα. Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό όσο πιστεύεις ότι οτιδήποτε και να σου συμβαίνει προκαλείται από παράγοντες έξω από σένα. Πρέπει να μάθεις ότι ο χρόνος βρίσκεται αποκλειστικά στην δική σου διάθεση, και τίποτα στον κόσμο δεν μπορεί να πάρει αυτή την ευθύνη από σένα. Μπορεί μέσα στην φαντασία σου να παραβιάζεις τους νόμους του Θεού, αλλά δεν μπορείς να ξεφύγεις από αυτούς. Αυτοί καθιερώθηκαν για την δική σου προστασία και δεν είναι δυνατόν να παραβιαστούν, το ίδιο και η ασφάλειά σου.

2. Ο Θεός δεν δημιούργησε τίποτα άλλο εκτός από σένα και τίποτα άλλο εκτός από σένα δεν υπάρχει, διότι εσύ είσαι μέρος δικό Του. Και τι άλλο εκτός από Αυτόν μπορεί να υπάρχει; Τίποτα έξω από Αυτόν δεν μπορεί να συμβεί, διότι τίποτα εκτός από Αυτόν δεν είναι πραγματικό. Οι δικές σου δημιουργίες προσθέτουν σε Αυτόν όπως προσθέτεις κι εσύ, αλλά τίποτα δεν προστίθεται που να είναι διαφορετικό επειδή τα πάντα υπήρχαν από πάντα. Τι άλλο μπορεί να σε ενοχλήσει εκτός από το εφήμερο, και πως μπορεί το εφήμερο να είναι αληθινό αν εσύ είσαι η μόνη δημιουργία του Θεού και Αυτός σε δημιούργησε αιώνιο; Ο ιερός σου νους δημιουργεί όλα όσα σου συμβαίνουν. Από εσένα εξαρτάται η κάθε αντίδραση απέναντι σε όλα όσα αντιλαμβάνεσαι, επειδή ο νους σου καθορίζει τον τρόπο που αντιλαμβάνεσαι το κάθε τι.

3. Ο Θεός δεν αλλάζει την γνώμη Του για σένα, διότι Αυτός είναι βέβαιος για τον Εαυτό Του. Και αυτό που γνωρίζει Αυτός μπορείς να το γνωρίσεις, επειδή δεν το γνωρίζει μόνο για τον Εαυτό Του. Σε δημιούργησε για τον Εαυτό Του, αλλά σου έδωσε και την δύναμη να δημιουργείς για τον εαυτό σου έτσι ώστε να είσαι σαν Αυτόν. Αυτός είναι ο λόγος που ο νους σου είναι ιερός. Μπορεί κάτι να υπερβεί την Αγάπη του Θεού; Μπορεί οτιδήποτε λοιπόν να υπερβεί την δική σου θέληση; Τίποτα δεν μπορεί να σε πλησιάσει πέρα από αυτήν επειδή αφού είσαι μέσα στον Θεό, συμπεριλαμβάνεις τα πάντα. Πίστεψέ το αυτό, και θα συνειδητοποιήσεις πόσα εξαρτώνται από σένα. Όταν κάτι απειλεί την ειρήνη του νου σου, αναρωτήσου, «Έχει αλλάξει ο Θεός την γνώμη Του για μένα;» Έπειτα αποδέξου την δική Του απόφαση, διότι είναι πραγματικά αμετάβλητη, και αρνήσου να αλλάξεις γνώμη για σένα. Ο Θεός ποτέ δεν θα αποφασίσει εναντίον σου, διότι θα είναι σαν να αποφασίζει ενάντια στον Εαυτό Του.

I. Στην Εστία σου, στον Θεό

1. Δεν γνωρίζεις τις δημιουργίες σου επειδή απλά όσο ο νους σου είναι διχασμένος θα αποφασίζεις εναντίον τους, και είναι αδύνατον να επιτίθεται σε αυτό που έχεις δημιουργήσει. Αλλά να θυμάσαι ότι αυτό είναι **εξίσου αδύνατον και για τον Θεό**. Ο νόμος της δημιουργίας είναι να αγαπάς τις δημιουργίες σου όπως τον εαυτό σου, επειδή είναι κομμάτι δικό σου. Επομένως, ότι δημιουργήθηκε είναι απόλυτα ασφαλές, επειδή οι νόμοι του Θεού το προστατεύουν με την Αγάπη Του. Όποιο μέρος του νου σου δεν το γνωρίζει αυτό έχει αυτό-εξοριστεί από την γνώση, επειδή δεν εκπληρώνει τις προϋποθέσεις της. Ποιος άλλος θα μπορούσε να το έχει κάνει αυτό εκτός από σένα; Αναγνώρισέ το αυτό με χαρά, επειδή σε αυτή την αναγνώριση βρίσκεται η συνειδητοποίηση ότι η εξορία σου δεν προέρχεται από τον Θεό, και επομένως δεν υπάρχει.

2. Βρίσκεσαι στην εστία στον Θεό, να ονειρεύεσαι την εξορία, απόλυτα όμως ικανός να ξυπνήσεις στην πραγματικότητα. Είναι αυτή η απόφασή σου; Αναγνωρίζεις, έχοντας την εμπειρία, ότι αυτό που βλέπεις στα όνειρα το θεωρείς πραγματικό όσο κοιμάσαι. Όμως, την στιγμή που ξυπνάς συνειδητοποιείς ότι όλα όσα σου φαινόταν ότι συνέβησαν στο όνειρο δεν συνέβησαν καθόλου. Αυτό δεν το θεωρείς παράξενο, παρόλο που όλοι οι νόμοι που είναι σε ισχύ όσο είσαι ξύπνιος, παραβιάζονται όσο κοιμάσαι. Δεν είναι δυνατόν απλά να πηγαίνεις

από το ένα όνειρο στο άλλο, χωρίς να ξυπνάς πραγματικά;

3. Θα σε ένοιαζε, λοιπόν, να συμφιλιώσεις αυτό που συνέβη σε αλληλοσυγκρουόμενα όνειρα, ή θα τα άφηνες και τα δύο εντελώς αν ανακάλυπτες ότι η πραγματικότητα δεν βρίσκεται σε συμφωνία με κανένα από αυτά; Δεν θυμάσαι πως είναι το να είσαι ξύπνιος. Όταν ακούς το Άγιο Πνεύμα μπορεί να νιώθεις καλύτερα επειδή αυτές τις στιγμές σου φαίνεται ότι είναι δυνατόν να αγαπάς, αλλά ακόμα δεν θυμάσαι ότι έτσι ήταν κάποτε. Και με αυτή την ενθύμηση θα γνωρίσεις ότι μπορεί να γίνει έτσι και πάλι. Αυτό που είναι δυνατόν να γίνει δεν έχει επιτευχθεί ακόμα. Εν τούτοις, αυτό που κάποτε ήταν έτσι, είναι έτσι και τώρα, αν είναι αιώνιο. Όταν θυμηθείς, θα γνωρίσεις ότι αυτό που θυμάσαι είναι αιώνιο, κι επομένως συμβαίνει τώρα.

4. Θα θυμηθείς τα πάντα την στιγμή που θα το επιθυμήσεις απόλυτα και ολοκληρωτικά, διότι αν το να επιθυμείς ολοκληρωτικά είναι να δημιουργείς, τότε θα έχεις επιθυμήσει να φύγει ο διαχωρισμός, επιστρέφοντας τον νου σου ταυτόχρονα στον Δημιουργό σου και στις δημιουργίες σου. Όταν τις γνωρίσεις δεν θα έχεις καμιά επιθυμία να κοιμηθείς, παρά μόνο τον πόθο να ξυπνήσεις και να είσαι χαρούμενος. Τα όνειρα θα είναι πλέον αδύνατα επειδή θα θέλεις μόνο την αλήθεια και με το να είναι επιτέλους η θέληση σου, γίνεται δική σου.

II. Η Απόφαση να Λησμονήσεις

1. Αν πρώτα δεν γνωρίσεις κάτι δεν μπορείς να διαχωριστείς από αυτό. Η γνώση πρέπει να προηγείται του διαχωρισμού, έτσι ώστε ο διαχωρισμός να μην είναι τίποτα περισσότερο από μια απόφαση να λησμονήσεις. Τότε αυτό που έχει ξεχαστεί φαίνεται να είναι τρομακτικό, αλλά μόνο επειδή ο διαχωρισμός είναι μια επίθεση προς την αλήθεια. Τρομάζεις επειδή έχεις ξεχάσει. Έχεις αντικαταστήσει την γνώση με επίγνωση ονείρων επειδή φοβάσαι τον διαχωρισμό, και όχι αυτό από το οποίο έχεις διαχωριστεί. Όταν αποδεχτείς αυτό από το οποίο έχεις διαχωριστεί τότε παύει να είναι τρομακτικό.

2. Εν τούτοις, όταν ελευθερώνεσαι από την σκέψη ότι είσαι διαχωρισμένος από την πραγματικότητα νιώθεις κάτι περισσότερο από κάποια απλή έλλειψη φόβου. Σε αυτή την απόφαση βρίσκονται η χαρά, η γαλήνη και η δόξα της δημιουργίας. Πρόσφερε στο Άγιο Πνεύμα μόνο την προθυμία σου να θυμηθείς, διότι Αυτό διατηρεί την γνώση του Θεού και του εαυτού σου για σένα, περιμένοντας την δική σου αποδοχή. Άφησε με χαρά όλα όσα μπορεί να στέκονται εμπόδια στηνθύμηση σου, διότι ο Θεός βρίσκεται στην μνήμη σου. Η Φωνή Του θα σου πει ότι είσαι μέρος από Αυτόν όταν είσαι πρόθυμος να Τον θυμηθείς και να γνωρίσεις ξανά την δική σου πραγματικότητα. Μην αφήσεις τίποτα από αυτόν τον κόσμο να καθυστερήσει την ενθύμηση Εκείνου, διότι σε αυτή την ενθύμηση βρίσκεται και η γνώση του εαυτού σου.

3. Το να θυμάσαι σημαίνει απλά ότι επαναφέρεις στο νου σου **ό,τι ήδη βρίσκεται εκεί**. Δεν φτιάχνεις εσύ αυτό που θυμάσαι· απλά δέχεσαι ξανά αυτό που είναι ήδη εκεί, αλλά το είχες απορρίψει. Η ικανότητα να δέχεσαι την αλήθεια σε αυτό τον κόσμο αποτελεί το αντιληπτικό αντίστοιχο της ικανότητας της δημιουργίας στην Βασιλεία. Ο Θεός θα κάνει το μερίδιο Του αν κάνεις το δικό σου, και η δική Του επιστροφή σε αντάλλαγμα με την δική σου είναι η ανταλλαγή της γνώσης με την αντίληψη. Τίποτα δεν υπάρχει πέρα από την δική Του Θέληση για σένα. Αλλά δήλωσε την θέλησή σου να Τον θυμηθείς, και ιδού! Αυτός θα σου δώσει τα πάντα αρκεί μόνο να το ζητήσεις.

4. Όταν επιτίθεσαι, αρνείσαι τον εαυτό σου. Συγκεκριμένα διδάσκεις τον εαυτό σου ότι είσαι κάτι που δεν είσαι. Η άρνηση της πραγματικότητας αποκλείει την αποδοχή του δώρου του Θεού, επειδή ήδη έχεις δεχτεί κάτι άλλο στην θέση του. Αν καταλάβεις ότι αυτό είναι πάντα μια επίθεση προς την αλήθεια, και ότι η αλήθεια είναι ο Θεός, θα συνειδητοποιήσεις γιατί αυτό είναι πάντα τρομακτικό. Ακόμα, αν αναγνωρίσεις ότι είσαι μέρος του Θεού, θα καταλάβεις γιατί αυτό που συμβαίνει είναι να επιτίθεσαι στον εαυτό σου πρώτα.

5. Κάθε επίθεση είναι επίθεση προς τον Εαυτό. Δεν γίνεται να είναι κάτι άλλο. Προέρχεται από την δική σου απόφαση να μην είσαι αυτό που είσαι, άρα είναι μια επίθεση προς την ταυτότητά σου. Η επίθεση είναι επομένως ο τρόπος με τον οποίο χάνεται η ταυτότητά σου, διότι όταν επιτίθεσαι, έχεις ξεχάσει τι είσαι. Και αν η πραγματικότητά σου είναι του Θεού, τότε όταν επιτίθεσαι δεν Τον θυμάσαι. Αυτό δεν συμβαίνει επειδή Αυτός έχει φύγει, αλλά επειδή εσύ επιλέγεις αποφασιστικά να μην Τον θυμάσαι.

6. Αν συνειδητοποιούσες την ολοκληρωτική καταστροφή που προκαλεί αυτό στην ειρήνη του νου σου δεν θα ήταν δυνατόν να πάρεις μια τέτοια παρανοϊκή απόφαση. Την παίρνεις μόνο

επειδή ακόμα πιστεύεις ότι μπορεί να σου δώσει κάτι που θέλεις. Άρα, λοιπόν, θέλεις κάτι άλλο εκτός από την ειρήνη του νου, αλλά δεν έχεις σκεφτεί τι πρέπει να είναι αυτό. Όμως, αν το δεις, το λογικό αποτέλεσμα της απόφασής σου είναι απόλυτα ξεκάθαρο. Με το να αποφασίζεις ενάντια στην πραγματικότητά σου, επαγρυπνείς εναντίον του Θεού και την Βασιλεία Του. Και αυτή η επαγρύπνηση είναι που σε κάνει να φοβάσαι να Τον θυμηθείς

III. Ο Θεός της Ασθένειας

1. Δεν έχεις επιτεθεί στον Θεό και πραγματικά Τον αγαπάς. Μπορείς ν' αλλάξεις την πραγματικότητά σου; Κανένας δεν μπορεί να θέλει να καταστρέψει τον εαυτό του. Όταν νομίζεις ότι επιτίθεσαι στον εαυτό σου, αυτό είναι ένα σίγουρο σημάδι ότι μισείς αυτό που **νομίζεις** ότι είσαι. Και αυτό, και μόνο αυτό, μπορεί να δεχτεί επίθεση από σένα. Αυτό που νομίζεις ότι είσαι μπορεί να είναι πολύ μισητό, και αυτό που αυτή η παράξενη εικόνα σε οδηγεί να κάνεις μπορεί να είναι πολύ καταστροφικό. Όμως η καταστροφή δεν είναι περισσότερο πραγματική από ό,τι η ίδια η εικόνα, αν και εκείνοι που φτιάχνουν είδωλα, όντως τα λατρεύουν. Τα είδωλα δεν είναι τίποτα, αλλά οι λάτρεις τους είναι οι Υιοί του Θεού σε ασθένεια. Ο Θεός θέλει να απελευθερωθούν από την ασθένειά τους και να επιστρέψουν στο Νου Του. Αυτός δεν θα περιορίσει την δύναμή σου να τους βοηθήσεις, διότι Αυτός σου την έχει δώσει. Μην την φοβάσαι, διότι αυτή είναι η σωτηρία σου.

2. Ποιος άλλος Παρηγορητής* μπορεί να υπάρχει για τα ασθενή παιδιά του Θεού εκτός από την δύναμή Του μέσα από σένα; Να θυμάσαι ότι δεν έχει σημασία σε ποιο μέρος της Υιότητας Αυτός γίνεται αποδεκτός. Πάντα γίνεται αποδεκτός για όλους, και όταν ο νους σου Τον λαμβάνει η ενθύμηση Του αφυπνίζεται σε όλη την Υιότητα. Θεράπευσε τους αδελφούς σου απλά με το να δεχτείς τον Θεό για αυτούς. Οι νόες σας δεν είναι διαχωρισμένοι, και ο Θεός έχει μόνο ένα κανάλι για θεραπεία διότι έχει μόνο έναν Υιό. Ο εναπομείνας σύνδεσμος Επικοινωνίας του Θεού με όλα Του τα παιδιά τα ενώνει μεταξύ τους, και με Αυτόν. Το να έχεις αυτή την επίγνωση σημαίνει ότι τους θεραπεύεις διότι αυτή είναι η επίγνωση ότι κανείς δεν είναι διαχωρισμένος, άρα κανείς δεν είναι ασθενής.

3. Το να πιστεύεις ότι ένας Υιός του Θεού μπορεί να είναι άρρωστος είναι σαν να πιστεύεις ότι ένα μέρος του Θεού μπορεί να υποφέρει. Η αγάπη δεν μπορεί να υποφέρει, διότι δεν μπορεί να επιτίθεται. Η ενθύμηση της αγάπης επομένως φέρνει μαζί της και την δυνατότητα να είσαι άρρωτος. Μην συμπαρατάσσεσαι με την ασθένεια όταν βρίσκεται μπροστά σου ένας Υιός του Θεού ακόμα κι αν αυτός πιστεύει σε αυτή, επειδή όταν αποδέχεσαι τον Θεό μέσα σε αυτόν αναγνωρίζεις την Αγάπη του Θεού που αυτός έχει λησμονήσει. Όταν τον αναγνωρίζεις σαν μέρος του Θεού του υπενθυμίζεις την αλήθεια για τον εαυτό του, την οποία αρνείται. Θα ήθελες εσύ να ενδυναμώσεις την άρνησή του για τον Θεό κι έτσι να πάψεις να βλέπεις τον εαυτό σου; Ή θα ήθελες να του υπενθυμίσεις την ολότητά του και να θυμηθείς τον Δημιουργό σου μαζί με αυτόν;

4. Το να πιστεύεις ότι ένας Υιός του Θεού είναι ασθενής σημαίνει ότι λατρεύεις το ίδιο είδωλο με εκείνον. Ο Θεός δημιούργησε αγάπη, όχι ειδωλολατρία. Όλες οι μορφές ειδωλολατρίας είναι καρικατούρες της δημιουργίας, που διδάσκονται από τόσο πολύ διχασμένους νόες που δεν μπορούν να γνωρίσουν ότι η δημιουργία μοιράζεται την δύναμη και ποτέ δεν την σφετερίζεται. Η ασθένεια είναι ειδωλολατρία, διότι είναι η πίστη ότι η δύναμη μπορεί να αφαιρεθεί από σένα. Αυτό, όμως, είναι αδύνατον, διότι είσαι μέρος του Θεού, ο Οποίος είναι όλη η δύναμη. Ένας ασθενής θεός πρέπει να είναι είδωλο, φτιαγμένο κατ' εικόνα αυτού που νομίζει ότι είναι ο κατασκευαστής του. Και αυτό ακριβώς αντιλαμβάνεται το εγώ σε έναν Υιό του Θεού· έναν ασθενή θεό, αυτοδημιούργητο, αυτάρκη, πολύ μοχθηρό και πολύ ευάλωτο. Αυτό το είδωλο θέλεις να λατρεύεις; Αυτή την εικόνα επαγρυπνείς για να σώσεις; Στ' αλήθεια φοβάσαι να μην την χάσεις;

5. Κοίταξε ήρεμα το λογικό συμπέρασμα του συστήματος σκέψης του εγώ και κρίνε αν η προσφορά του είναι αυτό που πραγματικά θέλεις, διότι αυτό είναι που σου προσφέρει. Για να το αποκτήσεις είσαι πρόθυμος να επιτεθείς στην Θειότητα των αδελφών σου, κι έτσι να χάσεις από την όραση σου και την δική σου. Και είσαι ακόμη πρόθυμος να την κρατήσεις κρυμμένη, για να προστατέψεις ένα είδωλο που νομίζεις ότι θα σε σώσει από τους κινδύνους του οποίους εκπροσωπεί, αλλά δεν υπάρχουν.

6. Δεν υπάρχουν ειδωλολάτρες στην Βασιλεία των Ουρανών, αλλά υπάρχει μεγάλη εκτίμηση σε όλα όσα δημιούργησε ο Θεός, εξαιτίας της ήρεμης γνώσης ότι το κάθε ένα είναι μέρος δικό Του. Ο Υιός του Θεού δεν γνωρίζει είδωλα, γνωρίζει, όμως, τον Πατέρα του. Η υγεία σε αυτό

τον κόσμο είναι το αντίστοιχο της αξίας στον Ουρανό. Δεν συνεισφέρω με την αξία μου αλλά με την αγάπη μου, διότι εσύ δεν δίνεις αξία στον εαυτό σου. Όταν δεν δίνεις αξία στον εαυτό σου, ασθενείς, αλλά η αξία που σου δίνω εγώ μπορεί να σε θεραπεύσει, διότι η αξία του Υιού του Θεού είναι μια. Όταν είπα, «Την ειρήνη μου δίνω σε σένα,» το εννοούσα. Η ειρήνη εκπορεύεται από τον Θεό μέσα από μένα προς εσένα. Είναι για σένα παρόλο που εσύ μπορεί να μην την ζητάς.

7. Όταν ένας αδελφός είναι ασθενής αυτό συμβαίνει διότι δεν ζητά ειρήνη, κι επομένως δεν γνωρίζει ότι την έχει. Η αποδοχή της ειρήνης είναι η άρνηση της ψευδαίσθησης, και η ασθένεια είναι ψευδαίσθηση. Εν τούτοις κάθε Υιός του Θεού έχει την δύναμη να αρνηθεί τις ψευδαισθήσεις οπουδήποτε μέσα στην Βασιλεία, απλά με το να τις αρνηθεί ολοκληρωτικά μέσα του. Μπορώ να σε θεραπεύσω διότι σε γνωρίζω. Γνωρίζω την αξία σου, και αυτή η αξία είναι που σε κάνει ολοκληρωμένο. Ένας ολοκληρωμένος νους δεν είναι ειδωλολατρικός, και δεν γνωρίζει συγκρουόμενους νόμους. Θα σε θεραπεύσω διότι απλά έχω μόνο ένα μήνυμα, και είναι αληθινό. Η πίστη σου σε αυτό θα σε κάνει ολοκληρωμένο, όταν έχεις πίστη σε μένα.

8. Δεν φέρνω το μήνυμα του Θεού με πλάνη, και θα το μάθεις αυτό καθώς μαθαίνεις ότι λαμβάνεις πάντα τόσο όσο δέχεσαι. Θα μπορούσες να δεχτείς την ειρήνη τώρα για τον κάθε έναν, και να τους προσφέρεις την τέλεια ελευθερία από όλες τις ψευδαισθήσεις επειδή άκουσες την Φωνή Του. Αλλά μην έχεις άλλους θεούς πριν από Αυτόν γιατί δεν θα ακούς. Ο Θεός δεν ζηλεύει τους θεούς που φτιάχνεις, αλλά εσύ ζηλεύεις. Θέλεις να τους σώσεις και να τους υπηρετείς, διότι πιστεύεις ότι αυτοί σε έφτιαξαν. Νομίζεις ότι αυτοί είναι ο πατέρας σου, διότι προβάλλεις πάνω τους το τρομακτικό γεγονός ότι τους έφτιαξες για να πάρουν την θέση του Θεού. Όμως όταν αυτοί φαίνεται πως σου μιλούν, να θυμάσαι ότι τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει τον Θεό, και ό,τι αντικαταστάσεις έχεις επιχειρήσει δεν είναι τίποτα.

9. Πολύ απλά, λοιπόν, μπορεί να πιστεύεις ότι φοβάσαι την ανυπαρξία, αλλά στην πραγματικότητα δεν φοβάσαι τίποτα. Και με αυτή την επίγνωση θεραπεύεσαι. Θα ακούσεις εκείνον τον θεό στον οποίο δίνεις προσοχή. Εσύ έφτιαξες τον θεό της ασθένειας, και φτιάχνοντάς τον κατέστησες τον εαυτό σου ικανό να τον ακούει. Όμως δεν τον δημιούργησες, επειδή δεν είναι το Θέλημα του Πατέρα. Επομένως δεν είναι αιώνιος και θα διαλυθεί για λογαριασμό σου την στιγμή που θα εκδηλώσεις την προθυμία σου να δέχεσαι μόνο το αιώνιο.

10. Αν ο Θεός έχει μόνο έναν Υιό, δεν υπάρχει παρά μόνο ένας Θεός. Εσύ μοιράζεσαι την πραγματικότητα μαζί με Αυτόν, διότι η πραγματικότητα είναι αδιαίρετη. Όταν δέχεσαι άλλους θεούς πριν από Αυτόν σημαίνει ότι τοποθετείς άλλες εικόνες πριν από τον εαυτό σου. Δεν συνειδητοποιείς πόσο ακούς τους θεούς σου, και πόσο επαγρυπνείς για χάρη τους. Εν τούτοις, υπάρχουν μόνο επειδή τους τιμάς. Θέσε τις τιμές εκεί που αρμόζουν, και η ειρήνη θα είναι δική σου. Είναι κληρονομιά σου από τον αληθινό σου Πατέρα. Δεν μπορείς να φτιάξεις τον Πατέρα σου, και ο πατέρας που έφτιαξες δεν έφτιαξε εσένα. Δεν οφείλεις τιμή στις ψευδαισθήσεις, διότι το να τις τιμάς σημαίνει ότι δεν τιμάς τίποτα. Όμως ούτε φόβο οφείλεις σε αυτές, διότι το να τις τιμάς σημαίνει ότι δεν τιμάς τίποτα. Έχεις επιλέξει να φοβάσαι την αγάπη επειδή είναι τελείως ακίνδυνη, κι εξαιτίας αυτού του φόβου είσαι πρόθυμος να εγκαταλείψεις την δική σου τέλεια χρησιμότητα και την δική σου τέλεια Βοήθεια.

11. Μόνο στον βωμό του Θεού θα βρεις την ειρήνη. Και αυτός ο βωμός βρίσκεται μέσα σου διότι ο Θεός τον έβαλε εκεί. Η Φωνή Του ακόμα σε καλεί να επιστρέψεις, και θα ακουστεί όταν εσύ θα σταματήσεις να βάζεις άλλους θεούς πριν από Αυτόν. Μπορείς να εγκαταλείψεις τον θεό της ασθένειας για τους αδελφούς σου· μάλιστα, αυτό πρέπει να κάνεις αν είναι να τον εγκαταλείψεις για τον εαυτό σου. Διότι αν βλέπεις τον θεό της ασθένειας οπουδήποτε, τον έχεις αποδεχτεί. Κι αν τον δεχτείς θα υποκλίνεσαι μπροστά του και θα τον λατρεύεις, διότι φτιάχτηκε ως αντικαταστάτης του Θεού. Αυτός είναι η πίστη ότι εσύ μπορείς να διαλέξεις ποιος θεός είναι αληθινός. Αν και είναι ξεκάθαρο ότι αυτό δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα, είναι εξίσου ξεκάθαρο ότι έχει απόλυτη σχέση με την πραγματικότητα έτσι όπως την αντιλαμβάνεσαι.

*αναφέρεται στον Παράκλητο, το Πνεύμα το Άγιο

IV. Το Τέλος της Αρρώστιας

1. Όλη η μαγεία είναι μια προσπάθεια συμφιλίωσης του ασυμβίβαστου. Όλη η θρησκεία είναι η αναγνώριση ότι το ασυμβίβαστο δεν μπορεί να συμφιλιωθεί. Η ασθένεια και η τελειότητα είναι ασυμβίβαστες. Αν ο Θεός σε δημιούργησε τέλειο, είσαι τέλειος. Αν πιστεύεις ότι μπορείς

να ασθενήσεις, τότε έχεις θέσει άλλους θεούς πριν από Αυτόν. Ο Θεός δεν βρίσκεται σε πόλεμο με τον θεό της ασθένειας που έφτιαξες, εσύ όμως βρίσκεσαι. Αυτός είναι το σύμβολο της απόφασης εναντίον του Θεού, κι εσύ τον φοβάσαι διότι αυτός δεν μπορεί να συμφιλιωθεί με το Θέλημα του Θεού. Αν του επιτεθείς, θα τον κάνεις αληθινό για σένα. Αλλά αν αρνηθείς να τον λατρεύεις σε όποια μορφή και να σου εμφανιστεί, και όπου νομίζεις ότι τον βλέπεις, θα εξαφανιστεί μέσα στο τίποτα από το οποίο φτιάχτηκε.

2. Η πραγματικότητα μπορεί να ανατείλει μόνο σε έναν καθαρό νου. Είναι πάντα εκεί για να γίνει αποδεκτή, αλλά η αποδοχή της εξαρτάται από την προθυμία σου να την έχεις. Για να γνωρίσεις την πραγματικότητα πρέπει να είσαι πρόθυμος να αξιολογήσεις την μη πραγματικότητα για αυτό που είναι. Το τίποτα το παραβλέπεις όταν το αξιολογείς σωστά, και εξαιτίας της ικανότητας σου να το αξιολογήσεις σωστά, το αφήνεις να φύγει. Η γνώση δεν μπορεί να ανατείλει σε ένα νου γεμάτο ψευδαισθήσεις, διότι η αλήθεια και οι ψευδαισθήσεις είναι ασυμβίβαστες. Η αλήθεια είναι καθολική, και δεν μπορεί να γίνει γνωστή σε ένα μόνο μέρος του νου.

3. Η Υιότητα δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή ως εν μέρει ασθενής, γιατί αν την αντιλαμβάνεσαι με αυτόν τον τρόπο σημαίνει ότι δεν την αντιλαμβάνεσαι καθόλου. Αν η Υιότητα είναι Ένα, είναι Ένα από όλες τις απόψεις. Η Ενότητα δεν μπορεί να διαιρεθεί. Αν αντιλαμβάνεσαι άλλους θεούς ο νους σου είναι διχασμένος, και δεν θα μπορείς να περιορίσεις τον διχασμό, διότι είναι το σημάδι ότι έχεις απομακρύνει ένα μέρος του νου σου από το Θέλημα του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι είναι εκτός ελέγχου. Το να είναι εκτός ελέγχου σημαίνει ότι είναι εκτός λογικής, και τότε ο νους όντως γίνεται παράλογος. Ερμηνεύοντας το νου εσφαλμένα, τον αντιλαμβάνεσαι να λειτουργεί εσφαλμένα.

4. Οι νόμοι του Θεού θα κρατούν το νου σου σε ειρήνη διότι η ειρήνη είναι το Θέλημά Του, και οι νόμοι του καθιερώθηκαν για να την στηρίζουν. Δικοί Του είναι οι νόμοι της ελευθερίας, αλλά δικό σου είναι οι νόμοι της δουλείας. Εφόσον η ελευθερία και η δουλεία είναι ασυμβίβαστες, οι νόμοι τους δεν μπορούν να γίνουν κατανοητοί μαζί. Οι νόμοι του Θεού λειτουργούν μόνο για το καλό σου, και δεν υπάρχουν άλλοι νόμοι εκτός από τους δικούς Του. Όλα τα άλλα είναι απλά άνομα και επομένως χαστικά. Εν τούτοις, ο Θεός ο Ίδιος προστατεύει όλα όσα δημιούργησε με τους νόμους Του. Ό,τι δεν υπόκειται σε αυτούς δεν υπάρχει. «Οι νόμοι του χάους» είναι ένας όρος δίχως νόημα. Η δημιουργία είναι τέλεια έννομη, και το χαστικό είναι δίχως νόημα διότι είναι χωρίς τον Θεό. Έχεις «δώσει» την ειρήνη σου στους θεούς που έφτιαξες, αλλά αυτοί δεν βρίσκονται εκεί για να την πάρουν από σένα, και έτσι δεν μπορείς να τους την δώσεις.

5. Δεν είσαι ελεύθερος να παραιτηθείς από την ελευθερία, αλλά μόνο να την αρνηθείς. Δεν μπορείς να κάνεις αυτό που ο Θεός δεν έχει την πρόθεση να κάνει, διότι ό,τι Αυτός δεν έχει πρόθεση δεν συμβαίνει. Οι θεοί σου δεν φέρνουν χάος· εσύ τους αποδίδεις το χάος, και το δέχεσαι από αυτούς. Όλα αυτά δεν έγιναν ποτέ. Τίποτα άλλο εκτός από τους νόμους του Θεού δεν υπάρχει, και τίποτα άλλο εκτός από το Θέλημα Του δεν πρόκειται να υπάρξει. Δημιουργήθηκες μέσω των νόμων Του και από το Θέλημα Του, και ο τρόπος της δημιουργίας σου σε καθιέρωσε δημιουργό. Αυτό που έχεις φτιάξει είναι τόσο ανάξιό σου που ποτέ δεν θα το ήθελες αν ήσουν πρόθυμος να το δεις έτσι όπως είναι. Δεν θα δεις απολύτως τίποτα. Και η όρασή σου θα κοιτάξει αυτόματα πέρα από αυτό, προς αυτό που υπάρχει μέσα σου και παντού γύρω σου. Η πραγματικότητα δεν μπορεί να εισβάλλει μέσα από τα εμπόδια που παρεμβάλλεις, αλλά θα σε αγκαλιάσει ολοκληρωτικά όταν τα αφήσεις να φύγουν.

6. Όταν έχεις βιώσει την προστασία του Θεού, η κατασκευή ειδώλων γίνεται αδιανόητη. Δεν υπάρχουν παράξενες εικόνες μέσα στο Νου του Θεού, και ό,τι δεν είναι μέσα στο Νου Του δεν μπορεί να είναι ούτε και στον δικό σου, επειδή έχετε ένα νου και αυτός ο νους ανήκει σε Αυτόν. Είναι δικός σου **επειδή** ανήκει σε Αυτόν, και γι' Αυτόν ιδιοκτησία σημαίνει να μοιράζεσαι. Κι αν είναι έτσι για Εκείνον, είναι έτσι και για σένα. Κανένας ψεύτικος θεός που εσύ επιχειρείς να παρεμβάλλεις ανάμεσα σε σένα και στην πραγματικότητά σου δεν επηρεάζει καθόλου την αλήθεια. Η ειρήνη είναι δική σου διότι σε δημιούργησε ο Θεός. Και Αυτός δεν δημιούργησε τίποτα άλλο.

7. Το θαύμα είναι μια πράξη ενός Υιού του Θεού που έχει αφήσει στην άκρη όλους τους ψεύτικους θεούς, και καλεί τους αδελφούς του να κάνουν το ίδιο. Είναι μια πράξη πίστης, επειδή είναι η αναγνώριση ότι ο αδελφός του μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο. Είναι ένα κάλεσμα προς το Άγιο Πνεύμα μέσα στον νου του, ένα κάλεσμα που ενδυναμώνεται με την ένωση. Διότι ο εργάτης των θαυμάτων έχει ακούσει την Φωνή του Θεού, Την ενδυναμώνει μέσα σε έναν ασθενή αδελφό εξασθενίζοντας την πίστη του στην ασθένεια, την οποία δεν μοιράζεται μαζί του. Η δύναμη ενός νου μπορεί να λάμψει μέσα σε έναν άλλο, επειδή όλοι οι λύχνοι του Θεού άναψαν από τον ίδιο σπινθήρα. Είναι παντού και είναι αιώνιος.

8. Σε πολλούς παραμένει μόνο ο σπινθήρας, επειδή οι Μεγάλες Ακτίνες έχουν συσκοτιστεί. Ο Θεός όμως έχει κρατήσει τον σπινθήρα ζωντανό έτσι ώστε οι Ακτίνες να μην μπορούν ποτέ να ξεχαστούν εντελώς. Μόνο αν δεις τον μικρό σπινθήρα, θα μάθεις για το μεγαλύτερο φως, επειδή οι Ακτίνες βρίσκονται εκεί αθέατες. Η αντίληψη του σπινθήρα θεραπεύει, αλλά η γνώση του φωτός δημιουργεί. Εν τούτοις, στον δρόμο της επιστροφής το μικρό φως πρέπει πρώτα να αναγνωρισθεί, επειδή ο διαχωρισμός ήταν μια κάθοδος από το μεγαλείο προς την μικρότητα. Αλλά ο σπινθήρας είναι ακόμα τόσο καθαρός όσο το Μεγάλο Φως, επειδή είναι το εναπομείναν κάλεσμα της δημιουργίας. Ακούμπησε όλη σου την πίστη σε αυτό, και ο Θεός ο Ίδιος θα σου απαντήσει.

V. Η Άρνηση του Θεού

1. Οι τελετές του θεού της ασθένειας είναι παράξενες και πολύ απαιτητικές. Η χαρά ποτέ δεν επιτρέπεται, μιας και η κατάθλιψη είναι το σημάδι της υποταγής σ' αυτόν. Η κατάθλιψη σημαίνει ότι έχεις απαρνηθεί τον Θεό. Πολλοί φοβούνται την βλασφημία, αλλά δεν καταλαβαίνουν τι σημαίνει. Δεν καταλαβαίνουν ότι το να αρνούνται τον Θεό σημαίνει ότι αρνούνται την ίδια τους την Ταυτότητα, και με αυτή την έννοια ο μισθός της αμαρτίας είναι ο θάνατος. Η έννοια αυτή είναι κυριολεκτική· η άρνηση της ζωής αντιλαμβάνεται το αντίθετό της, όπως όλες οι μορφές άρνησης αντικαθιστούν αυτό που είναι με κάτι που δεν είναι. Κανένας δεν μπορεί πραγματικά να το κάνει αυτό, αλλά το ότι εσύ νομίζεις ότι μπορείς να το κάνεις και πιστεύεις ότι το έχεις κάνει είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση.

2. Όμως, μην ξεχνάς, ότι το να αρνείσαι τον Θεό αναπόφευκτα θα έχει σαν αποτέλεσμα την προβολή, και θα πιστεύεις ότι όχι εσύ αλλά ότι οι άλλοι το έχουν κάνει αυτό σε σένα. Πρέπει να λαμβάνεις το μήνυμα που δίνεις διότι αυτό είναι το μήνυμα που θέλεις. Μπορεί να πιστεύεις ότι κρίνεις τους αδελφούς σου από τα μηνύματα που σου δίνουν, αλλά εσύ τους έχεις κρίνει σύμφωνα με το μήνυμα που τους δίνεις. Μην αποδίδεις την άρνησή για χαρά σε αυτούς, ειδάλλως δεν θα μπορείς να δεις τον σπινθήρα μέσα τους που θα φέρει χαρά σε σένα. Είναι η άρνηση του σπινθήρα που φέρνει την κατάθλιψη, επειδή κάθε φορά που βλέπεις τον αδελφό σου δίχως αυτόν, αρνείσαι τον Θεό.

3. Η υποταγή στην άρνηση του Θεού είναι η θρησκεία του εγώ. Ο θεός της ασθένειας προφανώς απαιτεί την άρνηση της υγείας, επειδή η υγεία βρίσκεται σε άμεση αντίθεση με την δική του επιβίωση. Αλλά αναλογίσου τι σημαίνει αυτό για σένα. Μόνο όταν είσαι ασθενής κρατάς τους θεούς που έφτιαξες, διότι μόνο στην ασθένεια τους θέλεις. Η βλασφημία, λοιπόν, είναι **αυτό** – καταστροφική, όχι Θεό – καταστροφική. Σημαίνει ότι είσαι πρόθυμος να μην γνωρίσεις τον εαυτό σου με σκοπό να ασθενήσεις. Αυτή είναι η προσφορά που απαιτεί ο θεός σου επειδή αφού τον έφτιαξες μέσα από την παράνοιά σου, είναι μια παρανοϊκή ιδέα. Αυτός έχει πολλές μορφές, αλλά παρόλο που μπορεί να φαίνεται ότι είναι πολλά διαφορετικά πράγματα δεν είναι παρά μια ιδέα· η άρνηση του Θεού.

4. Η ασθένεια και ο θάνατος φαίνεται πως εισήλθαν στο νου του Υιού του Θεού ενάντια στο Θέλημα Του. Η «επίθεση προς τον Θεό» έκανε τον Υιό Του να νομίζει ότι είναι ορφανός από Πατέρα, και μέσα στην κατάθλιψη του έφτιαξε τον θεό της κατάθλιψης. Αυτό ήταν η εναλλακτική του για την χαρά, επειδή δεν ήθελε να δεχτεί το γεγονός ότι, αν και ήταν δημιουργός, ο ίδιος είχε δημιουργηθεί. Ο Υιός όμως είναι αβोधήτος χωρίς τον Πατέρα, ο Οποίος είναι η μόνη του Βοήθεια.

5. Είπα και προηγουμένως ότι από μόνος σου δεν μπορείς να κάνεις τίποτα, αλλά δεν προέρχεσαι από σένα. Αν ήταν έτσι, αυτό που έχεις φτιάξει θα ήταν αληθινό, και δεν θα μπορούσες ποτέ να ξεφύγεις. Αυτό συμβαίνει διότι δεν έφτιαξες εσύ τον εαυτό σου ώστε να χρειάζεται να προβληματίζεσαι για το τίποτα. Οι θεοί σου δεν είναι τίποτα, επειδή ο Πατέρας σου δεν τους δημιούργησε. Δεν μπορείς να φτιάξεις δημιουργούς που να μην είναι σαν τον Δημιουργό σου, όπως ούτε κι Αυτός θα μπορούσε να έχει δημιουργήσει έναν Υιό που να μην είναι σαν Αυτόν. Αν δημιουργία σημαίνει μοίρασμα, τότε δεν μπορεί να δημιουργεί κάτι που να μην είναι σαν και αυτή. Μπορεί να μοιράζεται μόνο αυτό που είναι. Η κατάθλιψη είναι απομόνωση, άρα δεν θα μπορούσε να έχει δημιουργηθεί.

6. Υιέ του Θεού, δεν έχεις αμαρτήσει, αλλά έχεις πλανηθεί. Αυτό όμως μπορεί να διορθωθεί και ο Θεός θα σε βοηθήσει, γνωρίζοντας ότι δεν θα μπορούσες να αμαρτήσεις εναντίον Του. Εσύ Τον αρνήθηκες επειδή Τον αγαπούσες, γνωρίζοντας ότι αν αναγνώριζες την αγάπη σου γι Αυτόν, δεν θα μπορούσες να Τον αρνηθείς. Η άρνηση σου επομένως σημαίνει ότι Τον αγαπάς, και ότι γνωρίζεις ότι και Αυτός σε αγαπά. Να θυμάσαι ότι αυτό που αρνείσαι κάποτε το γνώριζες. Και αν δέχσαι την άρνηση, μπορείς να δεχτείς και την εξάλειψή της.

7. Ο Πατέρας σου δεν σε έχει αρνηθεί. Αυτός δεν αντεκδικείται, σε καλεί, όμως, να επιστρέψεις. Όταν νομίζεις ότι Αυτός δεν έχει απαντήσει στο κάλεσμά σου, εσύ δεν έχεις

απαντήσει στο δικό Του. Σε καλεί από κάθε μέρος της Υιότητας, εξαιτίας της Αγάπης Του για τον Υιό Του. Αν ακούσεις το μήνυμά Του σου έχει απαντήσει, και θα μάθεις από Αυτόν αν ακούς ορθά. Η Αγάπη του Θεού είναι μέσα σε όλα όσα δημιούργησε, διότι ο Υιός Του είναι παντού. Κοίταξε με ειρήνη τους αδελφούς σου, και ο Θεός θα σπεύσει μέσα στην καρδιά σου με ευγνωμοσύνη για το δώρο σου προς Αυτόν.

8. Μην στρέφεις στον θεό της ασθένειας για θεραπεία αλλά μόνο στον Θεό της αγάπης, διότι η θεραπεία είναι η αναγνώριση Του. Όταν Τον αναγνωρίσεις θα μάθεις ότι Αυτός ποτέ δεν έπαψε να σε αναγνωρίζει, και ότι στην δική Του αναγνώριση έγκειται η ύπαρξή σου. Δεν είσαι άρρωστος και δεν μπορείς να πεθάνεις. Αλλά μπορεί να μπερδέψεις τον εαυτό σου με πράγματα που το παθαίνουν. Και να θυμάσαι, ότι το να παθαίνεις κάτι τέτοιο είναι βλασφημία, διότι σημαίνει ότι κοιτάς δίχως αγάπη τον Θεό και την δημιουργία Του, από την οποία Αυτός δεν μπορεί να διαχωριστεί.

9 . Μόνο ό,τι είναι αιώνιο μπορεί να αγαπηθεί, διότι η αγάπη δεν πεθαίνει. Ό,τι προέρχεται από τον Θεό είναι δικό Του για πάντα, κι εσύ είσαι του Θεού. Θα επέτρεπε Αυτός στον Εαυτό Του να υποφέρει; Και θα πρόσφερε Αυτός στον Υιό Του κάτι που στον Ίδιο δεν είναι αποδεκτό; Αν δεχτείς τον εαυτό σου έτσι όπως σε δημιούργησε ο Θεός, τότε θα είσαι ανίκανος να υποφέρεις. Όμως για να γίνει αυτό πρέπει να Τον αναγνωρίσεις ως Δημιουργό σου. Όχι επειδή θα τιμωρηθείς αν δεν το κάνεις. Απλά διότι η αναγνώριση του Πατέρα σου είναι η αναγνώριση του εαυτού σου έτσι όπως είσαι. Ο Πατέρας σου σε δημιούργησε ολοκληρωτικά δίχως αμαρτία, ολοκληρωτικά δίχως πόνο και βάσανα οποιοδήποτε είδους. Αν Τον αρνείσαι φέρνεις την αμαρτία, τον πόνο και τα βάσανα μέσα στο νου σου εξαιτίας της δύναμης που Αυτός του έδωσε. Ο νους σου είναι ικανός να δημιουργεί κόσμους, αλλά επειδή είναι ελεύθερος μπορεί να αρνείται αυτό που δημιουργεί.

10. Δεν συνειδητοποιείς πόσα έχεις αρνηθεί στον εαυτό σου, και πόσο ο Θεός, με την Αγάπη Του, δεν θέλει να συμβαίνει αυτό. Όμως δεν παρεμβαίνει, διότι δεν θα γνώριζε τον Υιό Του αν αυτός δεν ήταν ελεύθερος. Αν παρέμβαινε θα σήμαινε ότι επιτίθεται στον Εαυτό Του, και ο Θεός δεν είναι παρανοϊκός. Όταν Τον αρνείσαι είσαι παρανοϊκός. Θα ήθελες Αυτός να μοιραζόταν την παραφροσύνη σου; Ο Θεός ποτέ δεν θα παύσει να αγαπά τον Υιό Του, και ο Υιός Του ποτέ δεν θα παύσει να Τον αγαπά. Αυτή ήταν η κατάσταση της δημιουργίας του Υιού Του, εδραιωμένη έτσι για πάντα μέσα στο Νου του Θεού. Το να το γνωρίζεις αυτό είναι σωφροσύνη. Να το αρνείσαι είναι παραφροσύνη. Ο Θεός έδωσε τον Εαυτό Του σε σένα την ώρα της δημιουργίας σου, και τα δώρα Του είναι αιώνια. Θα αρνιόσουν τον εαυτό σου σε Αυτόν;

11. Από τα δικά σου δώρα σε Αυτόν η Βασιλεία θα αποκατασταθεί στον Υιό Του. Ο Υιός Του απομάκρυνε τον εαυτό του από τα δώρα Του αρνούμενος να δεχτεί αυτό που είχε δημιουργήσει για αυτόν, και αυτό που είχε δημιουργήσει αυτός στο Όνομα του Πατέρα Του. Ο Ουρανός προσμένει την επιστροφή του, διότι δημιουργήθηκε σαν χώρος κατοικίας του Υιού του Θεού. Οποιαδήποτε αλλού, ή σε οποιαδήποτε άλλη κατάσταση, δεν βρίσκεσαι σπίτι σου. Μην αρνείσαι στον εαυτό σου την χαρά που έγινε για σένα και στην θέση της δέχεσαι την δυστυχία που έφτιαξε για τον εαυτό σου. Ο Θεός σου έχει δώσει τα μέσα για να καταργήσεις αυτό που έχεις φτιάξει. Άκουσε, και θα μάθεις πώς να θυμηθείς τι είσαι.

12. Αν ο Θεός γνωρίζει τα παιδιά Του ως απόλυτα αναμάρτητα, είναι βλασφημία να τα αντιλαμβάνεσαι ως αμαρτωλά. Αν ο Θεός γνωρίζει τα παιδιά Του ως ολοκληρωτικά χωρίς πόνο, είναι βλάσφημο να αντιλαμβάνεσαι τον πόνο οπουδήποτε. Αν ο Θεός γνωρίζει ότι τα παιδιά Του είναι απόλυτα χαρούμενα, είναι βλάσφημο να πέφτεις σε κατάθλιψη. Όλες αυτές οι ψευδαισθήσεις, και οι πολλές μορφές που μπορεί να πάρει η βλασφημία, είναι αρνήσεις να δεχτείς την δημιουργία έτσι όπως είναι. Αν ο Θεός δημιούργησε τον Υιό Του τέλειο, έτσι πρέπει να μάθεις να τον βλέπεις για να μάθεις για την πραγματικότητά του. Και σαν μέρος της Υιότητας , έτσι πρέπει να μάθεις να βλέπεις τον εαυτό σου για να μάθεις για την δική σου πραγματικότητα.

13. Μην αντιλαμβάνεσαι ό,τι δεν δημιούργησε ο Θεός γιατί έτσι Τον αρνείσαι. Η Πατρότητα είναι Δική Του, και μόνο επειδή Αυτός την έδωσε σε σένα είναι δική σου. Τα δικά σου δώρα προς τον εαυτό σου δεν έχουν νόημα, αλλά τα δικά σου δώρα προς τις δημιουργίες σου είναι σαν τα δικά Του, διότι δίδονται στο Όνομά Του. Αυτός είναι ο λόγος που οι δημιουργίες σου είναι τόσο πραγματικές όσο και οι δικές Του. Εν τούτοις, η πραγματική Πατρότητα πρέπει να αναγνωριστεί αν είναι ν'αναγνωριστεί και ο αληθινός Υιός. Πιστεύεις ότι τα αρρωστημένα πράγματα που έχεις φτιάξει είναι οι αληθινές σου δημιουργίες, επειδή πιστεύεις ότι οι αρρωστημένες εικόνες που αντιλαμβάνεσαι είναι οι Υιοί του Θεού. Μόνο αν δεχτείς την Πατρότητα του Θεού θα έχεις τα πάντα, διότι η Πατρότητά Του σου έδωσε τα πάντα. Γι αυτό όταν Τον αρνείσαι σημαίνει πως αρνείσαι τον εαυτό σου.

14. Η αλαζονεία είναι η άρνηση της αγάπης, επειδή η αγάπη θέλει να μοιράζεται ενώ η αλαζονεία θέλει να κρατά. Για όσο διάστημα σου φαίνεται πως και τα δύο είναι επιθυμητά, η ιδέα της επιλογής, η οποία δεν είναι από τον Θεό, θα παραμένει μαζί σου. Αν και αυτό δεν είναι αλήθεια στην αιωνιότητα είναι αλήθεια στον χρόνο, γι αυτό, όσο διαρκεί ο χρόνος μέσα στο νου σου θα υπάρχουν και οι επιλογές. Ο χρόνος ο ίδιος είναι κι αυτός επιλογή σου. Αν θέλεις να θυμηθείς την αιωνιότητα, πρέπει να κοιτάζεις μόνο ό,τι είναι αιώνιο. Αν αφήσεις τον εαυτό σου να απασχολείται με το εφήμερο, τότε ζεις μέσα στον χρόνο. Όπως πάντα, η επιλογή σου καθορίζεται από αυτό στο οποίο δίνεις αξία. Ο χρόνος και η αιωνιότητα δεν γίνεται να είναι και τα δύο αληθινά, διότι το ένα αντικρούει το άλλο. Αν δεχτείς σαν αληθινό, μόνο ό,τι είναι άχρονο τότε θα αρχίσεις να κατανοείς την αιωνιότητα και να την κάνεις δική σου.